



Arrest

nr. 253 332 van 22 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 22 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HEYVAERT, die *loco* advocaat J. WOLSEY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren en getogen te zijn op X 1993 te Kutum, Noord-Darfur. Net als uw ouders behoort u tot de etnie van de Tama en bent u religieus moslim. U heeft geen onderwijs gevolgd en bent analfabeet. U hielp uw vader als landbouwer en als herder van koeien waarmee u net buiten de stad ging waarna u dit sinds 2008 zelfstandig deed. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U heeft nog 2 zussen en 1 broer die is gestorven tijdens een aanval op Kutum in 2012. Op 1 augustus 2012 trok u met een kudde koeien naar de weilanden waar u werd tegengehouden door 7 gewapende mannen behorende tot de Janjaweed militie in een pick-up truck. U werd meegenomen en naar uw huis gebracht waar u vaststelde dat uw dorp in brand was gestoken en vernield. U werd vervolgens meegenomen naar een boerderij in de woestijn waar ze u verplichtten hun kuddes te hoeden wat u ook deed.

U poogde weg te lopen in januari 2014 wat mislukte en waarop u werd geslagen en gemarteld. Doorheen uw gevangenschap vroeg u hen geregeld om naar uw familie te mogen terugkeren wat u steeds geweigerd werd en waarop u steeds geslagen en beledigd werd. Op 27 mei 2015 was u op de boerderij waarop er plots 4 gewapende mannen u vroegen of u hun kudde had zien voorbijkomen wat u ontkende. Ze werden kwaad en dreigden u te zullen doden wanneer de kudde niet zou teruggevonden worden. Hierop vluchtte u weg en liep gans de nacht tot u in het dorp Katila aankwam waar u naar de sjeik werd gebracht. Hij gaf u een enveloppe en u werd met een wagen naar El Fasher gebracht om in contact te komen met een smokkelaar. U verbleef er 1 dag waarna u met een wagen naar een dorp nabij Mellit vertrok. Met een truck vertrok u op 1 juni 2015 richting Libië waar u vijftien dagen later aankwam. U werkte er illegaal in zware omstandigheden en vertrok er op 23 augustus 2016 met bestemming Italië. U verbleef er ongeveer 2 maanden en ging naar Frankrijk. U kwam op 30 juni 2016 in Frankrijk aan waar u op 15 december 2016 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd geweigerd op 23 mei 2017 en in beroep bevestigd op 13 april 2018. Op 12 juni 2018 kwam u aan in België. U diende op 6 juli 2018 een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek diende u tijdens het persoonlijk onderhoud een medisch rapport en foto's van een protest tegen de Soedanese overheid te Brussel in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt.

Er dient vastgesteld dat u uw recente herkomst uit Kutum, Noord-Darfur niet geloofwaardig heeft weten te maken.

U verklaarde dat u uw ganse leven tot aan de aanval van de Janjaweed in augustus 2012 te Kutum heeft gewoond (DVZ verklaring DVZ dd. 6 september 2018 punt 10) waarbij redelijkerwijze van u verwacht mag worden dat u de stad en de nabije omgeving van Kutum goed zou moeten kennen.

Peilend naar uw geografische kennis van Kutum situeerde u Kutum verkeerdelijk in wilayat Oost-Darfur waarna u dit correct corrigeerde naar Noord-Darfur en situeerde u Kutum correct in het mahalyat Kutum, maar gaf u verkeerdelijk aan dat Kutum ten noordoosten is gelegen van El Fasher (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 7+8). Zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, is de stad Kutum – alsook het gelijknamig mahalyat – gelegen ten noordwesten van de stad Fasher. U weet de verschillende wilayats, die u met hun hoofdstad benoemt, correct op te noemen en weet dat Centraal-Darfur eerder recent werd gecreëerd (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 12). Daarentegen beweerde u foutief dat, voorafgaand aan de creatie van Centraal-Darfur, er 4 Darfurese wilayats bestonden. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt evenwel dat zowel oost- en centraal-Darfur pas gecreëerd zijn in januari 2012, en er voorheen slechts 3 Darfurese wilayats waren.

Bevraagd naar uw kennis van de stad Kutum kon u bepaalde wijken zoals Dabadeen, Al Gasr en Kumbout correct benoemen, voegde u nog wijken toe (Al Salam, Al sitiqada en Hay el wadi) die niet werden teruggevonden in de beschikbare informatie, en herkende u Zareeba correct als een wijk van Kutum. Enigszins opmerkelijk is dat u de wijk Mangming niet herkende (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 11). U kon de rivier, wadi Kutum, die door de stad stroomt correct benoemen (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 9) en correct aangeven dat ze stroomt van het westen naar het oosten (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 11). U situeert het ziekenhuis correct in het zuidelijk deel van de stad en weet de marktdagen te Kutum correct te vermelden.

Gevraagd welke afstanden u aflegde en tot welke dorpen u ging met uw vee verklaarde u dat u niet meer dan 2 kilometer buiten de stad en naar het noorden ging in de richting van Anka, Hillet Bashr en Ksab (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p10). Er dient hierbij opgemerkt dat Anka ruim 50 kilometer gelegen is van Kutum en Hillet Bashr niet werd teruggevonden op beschikbare landkaarten.

Gevraagd of u dorpen in de dichte omgeving van Kutum kon opnoemen gaf u spontaan verschillende plaatsen en in welke richting ze gesitueerd zijn en voegde u toe daar nooit te zijn geweest en dit te weten omdat mensen over die dorpen spraken (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p10). Er dient daarbij opgemerkt dat een groot aantal plaatsen niet werden teruggevonden zoals Gubda, Tin Tin, Kudja, Karam, Sangire en Dambire. Daarnaast dient ook vermeld dat u de plaatsen Anka, Abdel Shakur en Kufood juist situeert, maar deze eerder veraf gelegen zijn van Kutum. Volledigheidshalve dient ook opgemerkt dat u Kasab, Karkawe, Absiqin, Fata Borno en Sheik Abdelbakhil wel correct weet te situeren.

Bevraagd naar de specifieke ligging van dorpen in de nabije omgeving van stad Kutum herkende u Derema, een dorp ten westen van de stad niet en situeerde u Tebeldia, Turiyah en Nari, een dorp dat u zelf aangaf, verkeerdelijk ten zuiden van Kutum (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p10+11). Verder in het persoonlijk onderhoud kon u ook Debela, Bowa Turmes, Shaka, Abu Kara en Derema niet herkennen (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p20+21). Bor saeed situeerde u verkeerdelijk ten zuidwesten, Naro weinig correct ten zuiden, Bilala weinig correct ten zuidoosten, Kineen dat u zelf aanbracht verkeerdelijk ten zuiden en Kormo, een stad op verre afstand van Kutum, verkeerdelijk ten oosten van Kutum (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 20+21).

Er dient vastgesteld dat uw geografische kennis van de nabije omgeving van Kutum, de stad waarvan u verklaarde er gans uw leven te hebben gewoond voorafgaand aan uw vertrek uit Soedan, zeer beperkt is wat ernstige vragen doet rijzen over uw beweerde recente herkomst uit Kutum. Zeker in het licht van uw verklaring dat u sinds 2008 zelfstandig met de kudde op een kleine afstand van 2 kilometer buiten de stad ging, mag van u minstens verwacht worden dat u die omgeving en de nabije dorpen goed zou moeten kennen en kunnen situeren, wat niet het geval is. De vaststelling dat u grotere steden in de ruime omgeving van Kutum kan opnoemen hoewel u ze soms verkeerd situeert en dat uw kennis van de stad Kutum zelf behoorlijk is, lijkt er op te wijzen dat u zich uw kennis over Kutum en bij uitbreiding Noord-Darfur heeft aangeleerd.

Peilend naar uw recente herkomst werd u bevraagd over de aanvallen van de Janjaweed op Kutum en uw beweerde arrestatie, detentie en gewelddaden waarvan u het slachtoffer werd wat de kern uitmaakt van uw verzoek tot internationale bescherming. U verklaarde dat u op 1 augustus 2012 met uw kudde buiten de stad werd aangehouden door 7 gewapende leden van de Janjaweedmilitie, door hen werd meegenomen naar uw woonplaats, dat u daar zag hoe gans het dorp werd platgebrand en dat uw broer en grootvader door de Janjaweed werden gedood (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 17 en CGVS vragenlijst dd. 24 januari 2019 punt 3.5). U verklaarde verder dat u sindsdien geen weet heeft of uw vader nog in leven is (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p13), dat u geen weet heeft waar uw zussen zijn en dat u sindsdien uw moeder niet meer heeft gesproken tot in 2018 (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p14). Geconfronteerd met de vaststelling dat u bij DVZ aangaf dat uw broer in 2003 is gestorven, stelde u **weinig overtuigend** dat het conflict begon in 2003, maar uw broer in 2012 is gestorven (p 16). U voegde nog toe dat Abdulrahman Muhamed Issa, de lokale leider van Kutum, door hen [Janjaweedmilities] op de dag van de aanval werd gedood (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 15). Toen u later tijdens het persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen aanval op Kutum heeft plaatsgevonden door de Janjaweed in augustus 2012 verklaarde u **enigszins verrassend** dat u zeker bent en dat op die dag de gouverneur, Abdulrahman Muhamed Issa, werd vermoord (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 27).

Er kan vastgesteld worden dat op basis van de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) blijkt dat er in augustus 2012 geen aanval heeft plaatsgevonden op Kutum door de Janjaweed, zoals u die beschrijft. Nergens in de beschikbare informatie valt terug te vinden dat de hele stad Kutum, alsook het nabijgelegen vluchtelingenkamp, afgebrand werden in het jaar 2012 zoals u verklaarde (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p. 14, 17, en 22). Wel is er sprake van plunderingen van winkels en geweld tussen border guards en de Central Reservation Forces (CRF) in Kutum dichtbij de markt waarbij het Soedanese leger uiteindelijk de

controle over de stad overnam en de burgers die de stad waren ontvlucht geleidelijk aan terugkeerden naar hun huizen.

Betreffende uw verklaring dat de gouverneur van Kutum, Abdulrahman Muhamed Issa, tijdens de beweerde aanval op Kutum door Janjaweed werd vermoord kan vastgesteld worden dat deze persoon wel degelijk werd vermoord en er als gevolg daarvan geweld is uitgebroken tussen border guards en de CRF in de stad zoals hierboven reeds beschreven, maar **deze gebeurtenissen op geen enkele wijze stroken met uw verklaringen betreffende de beweerde aanval op 1 augustus 2012 van Janjaweed op Kutum**. Daarenboven blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat deze persoon geenszins de 'gouverneur van Kutum' betrof.

Er kan enkel vastgesteld worden dat **uw verklaringen betreffende de beweerde aanval op Kutum door de Janjaweed op 1 augustus 2012 niet stroken met de beschikbare COI en er bijgevolg ook geen enkel geloof kan gehecht worden aan de omstandigheden, zijnde de aanval van Janjaweed op Kutum in augustus 2012, die zouden hebben geleid tot uw beweerde arrestatie en detentie, wat de kern uitmaakt van uw verzoek tot internationale bescherming**. Gezien u verklaarde dat u en in extenso uw familie en de burgerbevolking van Kutum het slachtoffer zijn geworden van een aanval die, zoals hierboven reeds is aangetoond, niet heeft plaatsgevonden **kunnen er opnieuw ernstige vragen gesteld worden bij uw recente herkomst uit Kutum in augustus 2012**.

Betreffende deze beweerde aanval op Kutum waarvan u gewag maakt, verklaarde u voorts het volgende bij de **Franse migratiediensten**. U verklaarde dat de aanval op Kutum door de Janjaweed plaatsvond in **september 2003**, dat ze uw huis zijn binnengegaan op zoek naar vee en andere waardevolle zaken, dat ze uw grootvader wegens zijn verzet daartegen hebben gedood, dat uw broer daarbij ook is gedood, dat uw vader met uw zussen is gevlucht, dat uw moeder u heeft meegenomen en dat u samen met haar en andere inwoners naar de rand van het dorp bent gevlucht en u daar met haar op een vrachtwagen bent gesprongen met bestemming Nyala, Zuid-Darfur waar u ook bent aangekomen (CGVS 'Aanvraag derde landen', 'Entretien OFPRA' [verder: 'Entretien'], p 5). U voegde nog toe dat u op het moment van de aanval nog jong was en ongeveer de leeftijd van 13 jaar had, dat u met uw familie op het moment van de aanval allemaal in het huis aanwezig was (entretien p5), dat u uw vader en zusters niet meer heeft terug gevonden hoewel u hen gedurende de ganse nacht overal heeft gezocht en hen sindsdien nooit meer heeft teruggezien (entretien p6).

Dat u bij de Franse migratiediensten enerzijds verklaart dat de aanval heeft plaatsgevonden in 2003 toen u ongeveer de leeftijd had van 13 jaar en bij het CGVS anderzijds verklaart dat de aanval heeft plaatsgevonden in 2012, een opmerkelijk verschil van 9 jaar, **weet op geen enkele wijze te overtuigen, en doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent**. Dat u daarenboven in Frankrijk verklaarde te zijn geboren in 1990 (entretien p2) en bij de DVZ verklaarde te zijn geboren in 1993 (DVZ verklaring DVZ dd. 6 september 2018 punt 4) bevestigt enkel de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder verklaarde u in Frankrijk dat u samen met uw familie in het huis aanwezig was op het ogenblik van de aanval terwijl u bij het CGVS verklaarde dat u buiten de stad werd aangehouden en door de Janjaweed naar uw dorp werd gebracht alvorens u naar een onbekende locatie mee te nemen. **Er mag redelijkerwijze van u verwacht worden dat u over een dergelijk ingrijpende gebeurtenis coherente en gelijkaardige verklaringen zou moeten kunnen afleggen tegenover de verschillende migratiediensten wat allerminst het geval is**.

Ten slotte verklaarde u bij de Franse migratiediensten dat u nog de ganse nacht samen met uw moeder naar uw vader en zussen heeft gezocht alvorens naar Nyala te zijn afgereisd. Dat u bij het CGVS verklaart dat u na de aanval door de Janjaweed werd meegenomen naar een onbekende locatie en u over uw vlucht met uw moeder naar Nyala met geen woord rept, is **allerminst geloofwaardig**.

Er kan enkel vastgesteld worden dat uw verklaringen bij de Franse migratiediensten betreffende de aanval op Kutum door Janjaweed fundamenteel verschillen van uw verklaringen die u in voorliggend verzoek tot internationale bescherming heeft afgelegd en er derhalve verder ernstig afbreuk gedaan wordt aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid betreffende uw recente herkomst uit Kutum, Noord-Darfur.

Ten slotte dient opgemerkt dat u bij de Franse migratiediensten compleet verschillende verklaringen heeft afgelegd over uw verblijfplaatsen voorafgaand aan uw vertrek uit Soedan.

Zo gaf u aan de Franse migratiediensten mee dat u geboren en getogen bent te Kutum, dat u na de aanval van Janjaweed, die u in 2003 situeert (entretien p 2), samen met uw moeder gevlucht bent naar Sani Deleiba in Zuid-Darfur (entretien p5), dat u in Sani Deleiba heeft verbleven tot een aanval van Janjaweed op het dorp op 26 maart 2014, dat u daarop gevlucht bent naar Khartoum, en dat u zich vervolgens vestigde in de wijk Amdaw Amban, die u ten oosten van de rivier de Nijl situeerde. U verklaarde er verder gedurende 9 maanden te zijn verbleven en er gewerkt te hebben in een winkel (entretien p 6-7). Nadat u te Khartoum problemen zou hebben gekregen met de veiligheidsdiensten, trok u – zo verklaarde u verder voor de Franse immigratiediensten – naar Dongola in Noord Soedan, waar u begon te werken in de goudmijnen (entretien p6-7-8). Tot slot verklaarde u er na 4 maanden te zijn vertrokken, naar aanleiding van agenten die arbeiders in de mijnen kwamen controleren (entretien p8-9).

Rekening houdend dat u bij het CGVS op geen enkel moment melding heeft gemaakt van bovenstaande verblijfplaatsen en rekening houdend dat u verklaarde nooit ergens anders te hebben gewoond dan in Kutum, behoudens uw beweerde detentie op een boerderij ergens in Darfoer, voorafgaand aan uw vertrek uit Soedan (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 13) kan enkel vastgesteld worden dat **het CGVS in het ongewisse blijft over uw werkelijke verblijfplaatsen voorafgaand aan uw vertrek uit Soedan en er bijgevolg geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit Noord-Darfoer, voorafgaand aan uw vertrek uit Soedan in 2015.**

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals en gedetailleerd met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd – verklaringen die als het ware een ander leven lijken te beschrijven, dan hetgeen u voor het CGVS verhaalde - verklaarde u dat u in Frankrijk niet de kans heeft gekregen om uw verhaal in detail te vertellen, dat alles fout werd genoteerd betreffende uw geboortedatum, uw vluchtroute met uw moeder naar Nyala en het jaartal van de beweerde aanval op Kutum en dat u op de rechtbank tijdens het behandelen van uw beroep tegen de beslissing van de Franse migratiediensten niets mocht zeggen (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 28). Opnieuw geconfronteerd met de stelling dat bovenstaande verklaringen niet weten te overtuigen verklaarde u **verrassend** dat u door een Soedanees werd geholpen om het formulier in kader van uw verzoek om internationale bescherming te Frankrijk in te vullen, dat hij de reden is dat u een negatieve beslissing heeft gekregen, hij 'fouten' maakte, en dat u slechts 15 à 20 minuten werd geïnterviewd waarbij u niets kon uitleggen (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p29). Gevraagd of u dan zelf die fouten herhaalde wanneer u er persoonlijk werd geïnterviewd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, verklaarde u dat u er bij het interview, hetzelfde verklaarde als hetgeen u voor het CGVS verklaarde. Verder verklaarde u dat u tijdens het interview voor de Franse migratiediensten enkel kon uitleggen wat uw naam is, wie uw familie is en waar u vandaan komt, en u er voor de rest niets anders kon uitleggen. Verder ontkende u alle verklaringen die u aflegde in Frankrijk en waarmee u geconfronteerd werd, en verwees u steeds naar de anonieme mysterieuze Soedanees die uw verhaal zou hebben verzonnen wanneer hij u hielp bij uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk. Er dient echter opgemerkt dat u voor de Franse immigratiediensten verklaarde te zijn geholpen door een Algerijn en niet door een Soedanees bij het invullen van uw formulier (entretien p1) en dat het interview bij de Franse migratiediensten dat werd toegevoegd aan het administratief dossier 1 uur en 11 minuten heeft geduurd (entretien p10). Uit het verslag van dit interview [entretien] blijkt duidelijk dat u er ruim de kans kreeg om gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen, hetgeen u ook effectief deed. De vaststelling dat u voor de Franse immigratiediensten gewag maakte van een volslagen verschillend asielrelaas en een fundamenteel andere levensloop beschreef, en u hiervoor – na uitgebreide confrontatie – geen enkele zinnige of overtuigende uitleg voor weet te bieden, doet volledig en fundamenteel afbreuk aan enige geloofwaardigheid van uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Er kan enkel vastgesteld worden dat u geen realistische redenen naar voren heeft gebracht wat de grove tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de verschillende migratiediensten kan weten verklaren en het CGVS bijgevolg compleet in het ongewisse blijft over uw werkelijke redenen voor uw verzoek tot internationale bescherming.

Na veelvuldige confrontaties kreeg u nochtans de kans om de werkelijke reden voor uw verzoek tot internationale bescherming te vertellen waarbij u bleef vasthouden aan uw verklaringen (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p31).

Samenvattend kan vastgesteld worden dat - rekening houdend met uw zeer beperkte geografische kennis van de nabije omgeving van Kutum, rekening houdend met uw ongeloofwaardige verklaringen dat u het slachtoffer bent geworden van een aanval van Janjaweed op Kutum in 2012 en rekening houdend met uw compleet tegenstrijdige verklaringen bij de Franse migratiediensten betreffende deze beweerde aanval op Kutum in 2012 en uw verblijfplaatsen in Soedan voorafgaand aan uw vertrek - **er geen geloof kan gehecht worden aan uw recente herkomst uit Noord-Darfoer, voorafgaand aan uw vertrek uit Soedan in 2015, noch aan het door u beweerde asielrelaas.**

Wat betreft het door u neergelegde medisch attest vanwege dokter Abdul Latif maytham, dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit attest valt te lezen dat u verschillende letsels heeft waarschijnlijk veroorzaakt door brandwonden aan de rechterhand, aan beide scheenbenen en aan de oksels, dat u littekens heeft ter hoogte van het borstbeen en dat u klaagt over pijn aan de polsen en aan de rechterknie. Er wordt verder gesteld dat deze littekens als oorzaak de aanvallen, zoals door u verhaald, kunnen hebben. Het dient vastgesteld dat dit attest geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas. Immers, een medische vaststelling kan geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze letsels en littekens, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch over de omstandigheden waarin deze opgelopen zijn. Volledigheidshalve kan in dit kader opgemerkt worden dat u verklaarde, tijdens uw reis naar Europa, gedurende 1 jaar en 2 maanden in Libië te hebben verbleven (DVZ verklaringen DVZ punt 37 en CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 18), aldaar allereerst volgens uw vermoedens in Shaba bent aangekomen wat u omschrijft als een soort gevangenis (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 19), dat u daarna op verschillende plaatsen in Libië het slachtoffer bent geweest van vormen van slavernij, dat het leven erg hard is in Libië en iedereen er slachtoffer kan worden van mishandeling (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p18) en u er ook op verschillende plekken werd vastgehouden en meermaals geslagen (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 34).

Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, niet geloofwaardig worden bevonden, kan dit door u neergelegd medisch attest dan ook niet opgevat worden als een bewijs voor het door u geopperde asielrelaas.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming diende u foto's in waarbij u met anderen deelneemt aan een protestbeweging en waarvan u verklaarde dat deze hebben plaatsgevonden in Brussel op 29 december 2018 en op 2 maart 2019 (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 23). Gevraagd waarom u deze foto's neerlegde, verklaarde u dat deze foto's op het internet stonden en u daardoor vreest voor uw leven bij terugkeer naar Soedan. U voegde nog toe dat deze foto's enkel op uw facebookprofiel werden gepost en dat ze, waarmee u de Janjaweed bedoelt, u zeer goed kennen gezien u ruim 2 jaar bij hen bent geweest (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 24). Ten slotte verklaarde u dat u problemen zou krijgen bij terugkeer naar Khartoum gezien Hemetti zich daar met zijn troepen bevindt (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p 25).

Wat betreft de door u neergelegde foto's kan enkel vastgesteld worden dat u op deze foto's voorkomt tijdens een protestactie, maar deze geen bewijs vormen voor de door u geopperde gegronde vrees om gedood te worden bij terugkeer naar Soedan. Daargelaten de ernst van het door u voorgehouden politiek engagement, dient vastgesteld dat de protestacties waaraan u deelnam, plaatsvonden voorafgaand aan de val van president Bashir d.d. 11/04/2019, de daaropvolgende gesprekken tussen de militaire overgangsraad en de 'Alliance for Freedom and Change', en de uiteindelijke ondertekening van de grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019. Nadien werd een nieuwe premier aangesteld – Abdalla Hamdok – werd de militaire overgangsraad ('Transitional Military Council') ontbonden, en werd een soevereine raad aangeduid die Soedan zal besturen tijdens de overgangsperiode van 39 maanden, beginnend op de ondertekening van de grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019. De Soedanese autoriteiten waartegen u destijds protesteerde, zijn derhalve niet dezelfde autoriteiten als de autoriteiten die op heden Soedan besturen. **Voorts dient opgemerkt dat u uw beweerde vervolging door de Janjaweed niet geloofwaardig heeft kunnen maken waarbij uw verklaringen dat de Janjaweed u zeer goed kennen en waarop uw vrees bij terugkeer is gebaseerd, ongegrond is.**

Wat betreft de door uw advocaat, aan het einde van het persoonlijk onderhoud d.d. 07/10/2020, gemaakte opmerkingen, dienen volgende vaststellingen gedaan. Uw advocaat verklaarde dat u het slachtoffer zou zijn van foltering, hetgeen – gezien een mogelijke mentale problematiek en geheugenverlies – tegenstrijdige verklaringen zou kunnen verklaren, en verwees hierbij naar het hierboven reeds besproken medische attest betreffende littekens op uw lichaam (CGVS notities

persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p33). Daarnaast deelde uw advocaat mee dat een onderzoek aangevraagd werd bij vzw Constats, maar dit onderzoek tot op heden niet plaatsvond. Uw advocaat verwees ten slotte naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en verzocht het CGVS om u aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Er dient echter, het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, opgemerkt dat een bijkomend medisch onderzoek niet relevant wordt geacht voor de beoordeling van uw verzoek. Immers, u legt reeds een medisch attest neer ter ondersteuning van uw verklaring het slachtoffer te zijn geworden van foltering in Soedan, en dit weet bovenstaande vaststellingen hoegenaamd niet te wijzigen. Verder dient vastgesteld dat geenszins aannemelijk bevonden wordt dat de opgemerkte fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen afgelegd voor de Franse migratiediensten enerzijds, en deze afgelegd voor het CGVS anderzijds, verklaard zouden kunnen worden door een mentale problematiek of geheugenverlies – integendeel, de wijze waarop u uw beweerd asielrelaas fundamenteel aanpaste nadat uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk werd geweigerd, en een volledig verschillend leven schetst, getuigt eerder van geestelijke creativiteit dan van geestelijke problemen naar aanleiding van werkelijk meegemaakte traumatiserend ervaringen. Tot slot dient in dit kader opgemerkt dat u, gevraagd of u lijdt onder psychologische problemen, trauma of stress, u enkel antwoordde dat u soms pijn heeft aan uw knie. U gevraagd of u problemen heeft met uw geheugen of concentratie, antwoordde u ontkennend. U verklaarde wel dat u zich slecht voelt wanneer u zich herinnert wat u meemaakte. Gevraagd of u in België reeds een dokter, psycholoog of psychiater opzocht, gezien u reeds langer dan twee jaren in België verblijft, verklaarde u geen psychiater te hebben opgezocht, en enkel naar de dokter te zijn gegaan omwille van het feit dat u vaak zweet aan voeten en tenen. Gegeven bovenstaande vaststellingen, wordt geoordeeld dat een bijkomend medisch onderzoek niet relevant wordt geacht voor de beoordeling van uw verzoek.

Wat betreft de opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u op 30 oktober 2020 aan het CGVS heeft bezorgd, dient opgemerkt te worden dat deze bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen.

U merkt correct op dat het Enrenga en niet Bargu een taal is die dicht aanleunt bij het Tama, maar dit draagt verder niets bij gezien er aan uw etnische Tama-afkomst niet wordt getwijfeld door het CGVS. Voorts dient opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud wel degelijk de taal Bargu, en niet Erenga, vermeldde, en het doel van de opmerkingen bij de u opgestuurde kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud, er niet in bestaat uw verklaringen simpelweg post factum aan te passen.

U corrigeert verder correct dat Kutum in Noord-Darfur is gelegen, maar er dient opgemerkt dat u dit reeds tijdens het persoonlijk onderhoud heeft rechtgezet (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p8). Opnieuw dient hierbij opgemerkt dat het doel van de opmerkingen bij de u opgestuurde kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud, er niet in bestaat uw verklaringen simpelweg post factum aan te passen.

U corrigeert correct dat het dorp Kufood heet en niet zoals verkeerdelijk werd genoteerd Angkufood, maar dit brengt verder niets bij.

U brengt aan dat u niet naar de door u opgesomde dorpen gelegen tussen Kutum en El fasher, namelijk Kafood, Absiquin en Turiya, bent gegaan en vermeldt het door u tijdens het persoonlijk onderhoud aangebrachte dorp Nare niet langer in uw opmerkingen. Er dient opgemerkt dat het dorp Absiquin – waarbij u doelt op Abu Sakin – geenszins gelegen is op de hoofdweg tussen Kutum en El Fasher. Voorts dient opgemerkt dat zowel Turiya als Nare niet werden teruggevonden op de route tussen Kutum en El Fasher. Dat u Turiya bij uw opmerkingen herhaalt als een dorp op de route tussen Kutum en El Fasher doet verdere afbreuk aan de reeds ongeloofwaardig recente herkomst uit Kutum. Verder dient vermeld dat uw verklaring dat u nooit naar die plaatsen bent geweest uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Kutum niet weet te wijzigen.

Bij de vraag of u nog andere rebellenbewegingen kent, brengt u Jesh Tariq Sudan en JEM aan en herhaalt u Acro Mennawi als bevrijdingsleger. Er dient opgemerkt dat u 'Jesh Tariq Sudan' simpelweg post factum toevoegt aan de door u afgelegde verklaringen betreffende rebellenbewegingen in Darfur en dat u verder herhaalt wat u tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verklaard.

U brengt aan dat u in januari 2014 heeft getracht te vluchten en niet in januari 2012. Er kan opgemerkt worden dat u zichzelf al had verbeterd tijdens het persoonlijk onderhoud en dit niets bijbrengt.

U brengt tot tweemaal toe aan dat u plaatsnam in wagens met schapen en niet met koeien. Ook hier brengt dit niets bij.

Ten slotte haalt u aan dat de persoon die u in Frankrijk heeft geholpen met uw verzoek tot internationale bescherming een fout heeft gemaakt en dat u hem niet bedankt. Ook dit weet uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Kutum niet te wijzigen.

Samenvattend kan gesteld worden dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen.

U verklaarde te behoren tot de etnie Tama, een niet-Arabische etnie afkomstig uit de regio Darfur.

*Wat betreft personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfur dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie **COI Focus "Soedan: Darfuri in Khartoem dd. 10 april 2018"**) blijkt dat, hoewel niet-Arabische Darfuri nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat louter iemands etnische origine geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoont dat Darfuri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd.*

Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfuri-studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging, en niet de etnische afkomst.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat. Hoewel uw niet-Arabische Darfurese etnie niet betwist wordt door het CGVS, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u recent afkomstig zou zijn uit Kutum, Noord Darfur.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Kutum gelegen in de regio Darfur. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Noord-Darfoer heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018,** beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt daarnaast dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade.*

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand afkomstig is uit Darfur mogelijk de interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt, en dat studenten - in het bijzonder Darfuri - als een ernstige

bedreiging worden beschouwd. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

Verder blijkt uit deze informatie dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfur een ernstig risico op mensenrechtenscheidingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan.

In dat opzicht moet er opgemerkt worden dat er, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u recent afkomstig zou zijn uit Kutum, Noord Darfur.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019"** dd. 06/09/19; zie ook **COI Focus 'Soedan. Risico bij terugkeer' van 6 februari 2018**, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangsperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangsperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangsperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangsperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019.

Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging tof dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Er werd immers reeds vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw recente herkomst uit Noorddarfur en er bijgevolg ook geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde arrestatie, detentie en gewelddaden door Janjaweedleden hetgeen de kern uitmaakt van uw verzoek om internationale bescherming. Uw verklaring dat u vreest gedood te worden door Janjaweed bij terugkeer (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 7 oktober 2020 p33) is bijgevolg **ongegrond**.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 december 2020 een schending aan van "het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; van de artikelen 48/3,48/4,48/5,48/6,48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

Hij benadrukt zijn kwetsbaar profiel en stelt:

"Er moet, ten eerste, erop worden gewezen dat verzoeker een uiterst kwetsbaar profiel vertoont. Hij werd, op hele jonge leeftijd, ontvoerd door de Janjaweed militie en aan zijn lot overgelaten. Hij heeft geen enkel contact met zijn familieleden die gedood werden of verdwenen zijn na de aanval van de militie. Hij heeft een lange migratietraject achter de rug. Zijn vlucht bracht hem in Libië waar hij voor maanden in slavernij werd gehouden. Hij heeft daarenboven geen onderwijs gevolgd en is analfabeet, wat hem nog kwetsbaarder maakt. Hij is op heden totaal geïsoleerd en getraumatiseerd door de eerdere gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt.

Dit valt te rijmen met de conclusies van Dr. VANSCHEPDAEL in zijn verslag van 26 november 2020 die luiden als volgt (stuk 3):

'L'examen physique de Mr. O. rest compatible avec son récit.

O. présente en outre des symptômes de souffrance psychologique qu'il serait utile d'investiguer via l'intermédiaire d'un interprète, afin de l'aider au mieux. »

De verklaringen van verzoeker omtrent de vernederende behandelingen waarvan hij een slachtoffer was in Soedan en daarna in Libië stemmen compleet overeen met de medische attesten die littekens op zijn lichaam vaststellen. Indien deze documenten geen sluitende bewijs vormen van de door verzoeker aangehaalde asielrelaas moeten deze, minstens, als begin van bewijs van zijn kwetsbare profiel worden aangenomen, en zijn verklaringen dienen, om dezelfde reden, met enige soepelheid worden benaderd."

Wat betreft zijn kennis over zijn regio van herkomst, voert verzoeker aan:

"Tegenpartij is tot deze besluit gekomen zonder afdoende rekening te houden met verzoekers specifieke profiel, meer specifiek het feit dat hij ongeschoold is en, vooraleer zijn vlucht, hij bijna nooit Kutum had verlaten. Het is inderdaad zo dat verzoeker afkomstig is uit een familie van herders.

Omwille van de moeilijke levensomstandigheden, hebben zijn ouders hem niet naar school kunnen sturen (CGVS gehoornotitie's pg. 9). Wanneer hij zijn koeien rond nam legde hij geen grote afstanden, hij kwam terug naar huis aan het einde van de dag (CGVS gehoornotitie's, pg. 10).

Daaruit volgt dat zijn geografische kennis en zijn vaardigheden om een plaats in de ruimte te situeren dermate beperkt zijn, wat de bepaalde onduidelijkheden of vaagheden van verzoeker verklaart. Uit de vragen die werden gesteld tijdens het onderhoud en de motieven waarop de bestreden beslissing rust blijkt echter dat verwerende partij een zeer strenge graad van details verwacht van verzoeker die onredelijk is aangezien zijn profiel.

Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor de directe elementen van zijn leefomgeving kunnen weergeven, bijvoorbeeld: de naam van de stroom die door de stad stroomt, de marktdagen in zijn stad en de dorpen in de dichte omgeving van Kutum (CGVS gehoornotitie's, pg. 9-10). De kennis die hij vertoont moet als afdoende worden beschouwd om zijn beweerde afkomst uit Kutum te staven. De bepaalde onwetendheden van verzoeker omtrent de aantal wilayats voor 2012, de exacte afstand van de omliggende dorpen kan makkelijk worden verklaard aan de hand van de specifieke elementen van zijn profiel, meer bepaald het feit dat hij ongeschoold is en dat hij nooit de mogelijkheid kreeg om zijn omgeving te verkennen."

Aangaande de aanval op Kutum door de Janjaweed, haalt verzoeker informatie aan die erop zou wijzen "dat er in Kutum in Augustus 2012 wel een paar incidenten die te wijten zijn aan de Janjaweed hebben plaatsgevonden en dat de veiligheidssituatie erg onstabiel was". Hij citeert uit "een persartikel uit Al Jazeera van 7 augustus 2012 (stuk 4)" en "artikel reliefweb 06.09.2012 (stuk 5)". Volgens hem is het "niet ondenkbaar dat, naast de confrontatie tussen de border guards en CRF, er in Kutum tegelijkertijd ook een aanval door de Janjaweed in de vluchtelingenkamp is gebeurd, aangezien de informatie over die periode in Noord-darfur op een algemene situatie van onveiligheid wijst".

Over de asielprocedure in Frankrijk stelt het verzoekschrift:

"Nochtans, de asielprocedure die verzoeker heeft afgerond in Frankrijk vertoont niet de nodige waarborgen om aan zijn verklaringen afgelegd in dit kader afdoende gewicht te geven.

Er moet inderdaad het volgende worden opgemerkt qua de Franse asielprocedure:

- verzoeker kreeg de mogelijkheid niet om met een raadsman te praten vooraleer hij door de Franse autoriteiten werd ondervraagd;
- zijn asielaanvraag werd beoordeeld op basis van een formulier die hij niet zelfs heeft ingevuld omdat hij zelf niet kan lezen noch kan schrijven (CGVS gehoornotitie's pg. 31);
- zijn onderhoud bij OPFRA was heel kort, verzoeker heeft niet zijn volledig relaas kunnen weergeven (CGVS gehoornotitie's pg. 20);
- verzoeker werd bij OPFRA gehoord, zonder de bijstand van een raadsman;

Deze opmerkingen leiden tot de conclusie dat de rechten van verzoeker tijdens zijn asielprocedure niet werden geëerbiedigd en de wijze waarop de procedure is verlopen hem niet in de mogelijkheid hebben gesteld om zijn asielrelaas correct weer te geven.

Om deze reden moeten al de verklaringen afgelegd in het kader van de Franse asielprocedure buiten de debatten worden geweren en niet in rekening worden genomen in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling. De verklaringen afgelegd door verzoeker bij de Franse autoriteiten zijn geen pertinente gegevens om zijn asielaanvraag te verwerpen."

Verzoeker meent het slachtoffer te zijn geweest van eerdere vervolgingsfeiten:

"Verzoeker verklaarde immers het slachtoffer te zijn van bijzonder zware fysieke en mentale foltering in Soedan en in Lybië. Dit werd in de bestreden beslissing niet dienstig betwist.

Om zijn aangehaalde martelingen te bewijzen heeft verzoeker een rapport van de asbl Constats die een medische beoordeling van zijn letsels door artsen gespecialiseerd in de beoordeling van folterletsels inhoudt neergelegd (stuk 3).

Dit is op zijn minst een belangrijk element om zijn nood aan internationale bescherming te beoordelen. Verzoeker verwijst te dezen naar rechtspraak van het EHRM inzake medische attesten (R.C. t. Zweden, n° 41827/07, 9.3.2010, §53 ; en R.J. t. Frankrijk, n° 10466/11, 19.9.2013, §§41-43), waarin werd benadrukt hoe belangrijk medische attesten zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming wanneer de verzoeker verklaart het slachtoffer van martelingen te zijn, zoals in casu.

De onmenselijke behandelingen in Soedan en Lybië die verzoeker heeft meegemaakt in Soedan en Lybië moeten worden beschouwd als vervolgingsfeiten die een "duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te

nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen” (Art. 48/7 Vw.). Verwerende partij heeft deze vermoeden in de bestreden beslissing niet weerlegt.”

Hij benadrukt zijn “politieke activisme en objectieve risico in geval van terugkeer”:

“Verzoeker heeft verschillende malen in België deelgenomen aan protesten tegen het regime van Omar al Bashir en hemeti, de verantwoordelijke van de Janajaweed. Verzoeker vond het belangrijk zijn stem te laten horen, net als zovele andere jonge Soedanezen gedaan hebben het voorbije jaar, in en buiten Soedan.

Tegenpartij betwist niet dat verzoeker deelnam aan betogingen en dat hij verschillende verzoeken tot internationale bescherming indiende (in België en Frankrijk) maar meent dat niet aangetoond is dat de Soedanese autoriteiten daarvan op de hoogte zouden zijn. Het CGVS negeert daarbij de informatie van haar eigen onderzoeksdienst, Cedoca, waaruit duidelijk volgt dat de Soedanese autoriteiten de Soedanese diaspora zeer nauwgezet monitort.

[...]

Afgewezen asielzoekers worden bovendien sterker geviseerd dan anderen (COI-Focus van 6.2.2018, p16-17 en 25): (...) De actualiteit hiervan, in het huidige post-coup Soedan, wordt vastgesteld in de meest recente COIFocus “Soedan - Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019”, van 6.9.2019 (pi9): (...) De regimewissel heeft immers geen verandering teweeg gebracht in wie en hoe de controle van terugkeerders uitgevoerd wordt, zoals uit dezelfde COI-Focus volgt (p18- 19): (...) “Activisten, betogers en vermeende sympathisanten” blijven één van de drie belangrijkste doelwitten van geweld volgens de post-coup COI-Focus (pl 5).

Tegenpartij is verplicht om rekening te houden met alle relevante feiten over het land van herkomst van verzoeker (artikel 48/6, §5, a) van de wet van 15.12.1980). Door haar eigen bronnen (COI-Focus van 6.2.2018 en van 6.9.2019) te negeren en zelfs tegen te spreken, heeft tegenpartij de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd, in strijd met de bepalingen geviseerd in het middel. Uit die informatie volgt immers dat er wel degelijk een reëel risico bestaat dat de Soedanese autoriteiten op de hoogte zijn van verzoekers deelname aan protestacties in Europa, alsook van het feit dat hij in Europa internationale bescherming vroeg en dat hij daardoor een risico loopt op vervolging.

Uit het voorgaande volgt dat verzoeker omwille van zijn (niet-betwiste) deelname aan protestacties, wel degelijk een reëel risico loopt op vervolging in geval van terugkeer naar Soedan. Hij dient daarom als vluchteling erkend te worden.”

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel. Hij stelt: “Deze zomer heeft er een nieuwe escalatie van geweld plaatsgevonden in Kutum waardoor de veiligheidscomité van Noord-Darfur op 13 juli 2020 een noodtoestand heeft aangekondigd (artikel reliefweb van 14 juli 2020, stuk 6). Uit deze vaststellingen volgt dat verzoeken om internationale bescherming van onderdanen van Soedan moeten dus met de grootst mogelijk voorzichtigheid worden behandeld en een breed voordeel van het twijfel moet in casu worden toegepast.”

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “Rapport Constats 26.11.2020”, “Persartikel Al Jazeera 07.08.2012”, “Artikel reliefweb 06.09.2012” en “Artikel reliefweb van 14.07.20”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die

gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Vooreerst merkt de Raad op dat uit de informatie in het administratief dossier (de COI Focus "Soedan: Darfuri in Khartoem" van 10 april 2018) blijkt dat niet-Arabische Darfuri - zoals verzoeker - nauwellettender in de gaten kunnen worden gehouden door de Soedanese autoriteiten en dat het mogelijk is dat Darfuri-studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. De meeste bronnen zijn er volgens deze informatie echter van overtuigd dat iemands etnische origine op zich geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastiggevallen te worden, doch dat politieke activiteiten de voornaamste aanleiding is voor vervolging. Bijgevolg is het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen en blijft een individuele beoordeling van verzoekers relaas noodzakelijk.

6. De Raad stelt samen met verweerder vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers recente herkomst uit Kutum, Noord-Darfur, noch aan zijn asielrelaas, gezien:

- zijn geografische kennis wat betreft de nabije omgeving van Kutum gebrekkig is;
- zijn verklaringen over een aanval van de Janjaweed op Kutum in augustus 2012 onderling tegenstrijdig zijn en bovendien geen weerslag vinden in de landeninformatie;
- zijn beweringen over deze aanval niet stroken met de versie van de feiten die hij opgaf bij de Franse asielinstanties;
- verzoeker bij de Franse asielinstanties geheel andersluidende verklaringen aflegde over zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek uit Soedan;
- het medisch attest de precieze oorzaak van de letsels niet kan aantonen en bijgevolg verzoekers relaas niet kan staven;
- de protesten waaraan hij deelnam in Brussel op 29 december 2018 en 2 maart 2019 gericht waren tegen de toenmalige autoriteiten die intussen niet meer aan de macht zijn.

In het verzoekschrift wordt verzoekers gebrekkige geografische kennis over Kutum geweten aan zijn specifiek profiel, met name *"het feit dat hij ongeschoold is en, vooraleer zijn vlucht, hij bijna nooit Kutum had verlaten"*. Hij wijst erop dat hij wél de directe elementen van zijn leefomgeving heeft kunnen weergeven, zoals *"de naam van de stroom die door de stad stroomt, de marktdagen in zijn stad en de dorpen in de dichte omgeving van Kutum"*.

Te dezen blijkt dat de in de bestreden beslissing genoemde onwetendheden en fouten verzoekers recente herkomst uit Kutum wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker, die sinds 2008 met zijn koeien buiten de stad naar weilanden ging, op verschillende vlakken onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals dorpen in de nabije omgeving van Kutum (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 10-11). Dit is des te frappanter gezien verzoeker inzake andere elementen van kennis wel op theoretische wijze kon antwoorden, zoals het opsommen van verschillende wilayats en hun hoofdstad en het situeren van verder gelegen steden waar hij nog nooit geweest was. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden

opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. De Raad voegt nog toe dat ook van een “ongeschoold” persoon redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. Een gebrek aan scholing houdt niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Aangaande de aanval op Kutum door de Janjaweed, haalt verzoeker “objectieve informatie” aan die erop zou wijzen “dat er in Kutum in Augustus 2012 wel een paar incidenten die te wijten zijn aan de Janjaweed hebben plaatsgevonden en dat de veiligheidssituatie erg onstabiel was”. Hij citeert uit “een persartikel uit Al Jazeera van 7 augustus 2012 (stuk 4)” en “artikel reliefweb 06.09.2012 (stuk 5)”. Volgens hem is het “niet ondenkbaar dat, naast de confrontatie tussen de border guards en CRF, er in Kutum tegelijkertijd ook een aanval door de Janjaweed in de vluchtelingenkamp is gebeurd, aangezien de informatie over die periode in Noord-darfur op een algemene situatie van onveiligheid wijst”.

Hieromtrent blijkt dat noch in de informatie in het administratief dossier, die door verweerder werd geconsulteerd, noch in de informatie van verzoeker melding wordt gemaakt van het platbranden van het dorp en kamp Kutum op 1 augustus 2012, waarbij iedereen wegliep uit de stad (notities, p. 22). Dit doet afbreuk aan de waarachtigheid van het incident, temeer gezien er wél over andere incidenten in de regio werd bericht, zoals blijkt uit de informatie bij het verzoekschrift.

De geloofwaardigheid van het incident wordt bovendien onderuitgehaald door verzoekers eigen incoherente verklaringen over het conflict en de dood van zijn broer, alsook door zijn geheel andersluidende verklaringen bij de Franse asielinstanties.

7. Verzoeker voert aan “dat de rechten van verzoeker tijdens zijn asielpprocedure [in Frankrijk] niet werden geëerbiedigd en de wijze waarop de procedure is verlopen hem niet in de mogelijkheid hebben gesteld om zijn asielrelaas correct weer te geven”.

Verzoeker maakt echter niet duidelijk waarom hij bij de Franse asielinstanties leugenachtige verklaringen zou afleggen omdat hij “de mogelijkheid niet [kreeg] om met een raadsman te praten vooraleer hij door de Franse autoriteiten werd ondervraagd” en hij bij OFPRA werd gehoord “zonder de bijstand van een raadsman”. Bovendien verklaarde hij tijdens het persoonlijk onderhoud, toen hij geconfronteerd werd met zijn andersluidende verklaringen in Frankrijk, dat hij daar wél hetzelfde vertelde (notities, p. 29). Waar hij nog stelt dat “zijn onderhoud bij OFPRA heel kort [was]” en hij zijn volledig relaas niet heeft kunnen weergeven, stelt de Raad samen met verweerder vast dat het interview bij de Franse migratiediensten 1 uur en 11 minuten heeft geduurd en dat verzoeker ruim de kans kreeg om gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen. Verzoekers stelling dat “zijn asielaanvraag werd beoordeeld op basis van een formulier die hij niet zelfs heeft ingevuld omdat hij zelf niet kan lezen noch kan schrijven” kan dan ook niet worden aangenomen.

Het feit dat verzoeker bij de Franse asielinstanties uitgebreide en gedetailleerde doch andersluidende verklaringen aflegde doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Het is immers niet verboden dat, in het kader van een tweede verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het eerste verzoek bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken, waaruit het bedrieglijk karakter van het relaas kan worden afgeleid.

8. In het verzoekschrift wordt aangevoerd “dat verzoeker omwille van zijn (niet-betwiste) deelname aan protestacties, wel degelijk een reëel risico loopt op vervolging in geval van terugkeer naar Soedan”, gezien uit “de informatie van haar eigen onderzoeksdienst, Cedoca, duidelijk volgt dat de Soedanese autoriteiten de Soedanese diaspora zeer nauwgezet monitort”, dat afgewezen asielzoekers sterker geïsoleerd worden dan anderen en dat “activisten, betogers en vermeende sympathisanten” één van de drie belangrijkste doelwitten van geweld [blijven] volgens de post-coup COI-Focus (pl 5)”.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met

betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96).

Het is niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Soedan problemen zou kennen omwille van het feit dat hij deelnam aan protesten in Brussel op 29 december 2018 en 2 maart 2019, noch dat de Soedanese autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Soedanese autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Soedanese autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

Bovendien vonden de protestacties plaats voorafgaand aan de val van president Bashir op 11 april 2019, de daaropvolgende gesprekken tussen de militaire overgangsraad en de 'Alliance for Freedom and Change' en de uiteindelijke ondertekening van de grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019. Nadien werd een nieuwe premier aangesteld, werd de militaire overgangsraad ('Transitional Military Council') ontbonden en werd een soevereine raad aangeduid die Soedan zal besturen tijdens de overgangsperiode van 39 maanden, beginnend op de ondertekening van de grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019. De Soedanese autoriteiten waartegen verzoeker eind 2018, begin 2019 protesteerde, zijn derhalve niet dezelfde autoriteiten als degene die op heden Soedan besturen. Derhalve kan niet worden volgehouden dat verzoeker door de huidige Soedanese overheid zou worden beschouwd als een "*opposant*", "*betoger*", "*vermeende sympathisant*" of iemand die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de huidige Soedanese staat.

Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Soedanese autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de deze autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

9. Waar verzoeker nog verwijst naar "*artikel reliefweb van 14 juli 2020, stuk 6*" waaruit zou blijken dat er "*deze zomer een nieuwe escalatie van geweld [heeft] plaatsgevonden in Kutum waardoor de veiligheidscomité van Noord-Darfur op 13 juli 2020 een noodtoestand heeft aangekondigd*", antwoordt de Raad dat een verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op voorgaande vaststellingen - in gebreke.

10. Het door verzoeker neergelegde medisch attest van 23 november 2020, opgesteld door Constats asbl, maakt melding van letsels, littekens en mentale problemen die volgens verzoeker zouden voortkomen uit de mishandelingen nadat hij door de Janjaweed werd vastgehouden in augustus 2012.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van dit stuk. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel het attest het bestaan van bepaalde hetzij fysieke, hetzij mentale letsels kunnen aantonen, vormt dit stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels en problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet.

De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Uit de bewoordingen van de attesten zelf blijkt bovendien dat deze steunen op verzoekers verklaringen.

In het licht van het gehele dossier kan het medisch attest de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling/problemen bij terugkeer naar Soedan aannemelijk maken, in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Er wordt immers geen geloof gehecht aan de voorgehouden context waarin verzoeker de letsels opliep - met name de ontvoering door de Janjaweed in augustus 2012 nabij Kutum - , waardoor er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. In het verzoekschrift zelf wordt meermaals benadrukt dat verzoeker ook in Libië het slachtoffer werd "*van bijzonder zware fysieke en mentale foltering*" en "*onmenselijke behandelingen*", wat echter gebeurtenissen zijn na de vlucht uit zijn land en die als dusdanig niet beschouwd kunnen worden als een vrees voor vervolging ten aanzien van Soedan.

Evenmin kan het medisch attest van 23 november 2020, opgesteld door Constats asbl, aantonen dat verzoeker omwille van een beweerdte kwetsbaarheid niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure of dat de door hem voorgehouden mentale problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf immers niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89). Uit verzoekers handelwijze tijdens diens onderhavig verzoek om internationale bescherming kan niet afgeleid worden dat verzoeker niet in de mogelijkheid was om op voor hem dienstige wijze deel te nemen aan het verloop van de administratieve en juridische procedures.

11. Wat betreft de risico's voor terugkerende (niet-Arabische) Darfuri naar Soedan, blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus *Soedan. Risico bij terugkeer* van 6 februari 2018) dat de meningen niet eensluidend zijn. Zowel UNHCR als de International Organization for Migration (IOM) menen dat de etnie van terugkeerders geen invloed had op de ontvangst op de luchthaven in Khartoem (COI Focus *Soedan. Risico bij terugkeer* van 6 februari 2018, p. 28-29). Ook verschillende westerse ambassades en een Soedanese ngo treden dit bij (COI Focus *Soedan. Risico bij terugkeer* van 6 februari 2018, p. 28-29). Uit de COI blijkt verder dat een Soedanese professor in mensenrechtenwetgeving stelt dat niet elke terugkeerder problemen heeft, maar dat er wel risico's bestaan voor personen die een bepaalde etnische origine combineren met politieke activiteit, wat niet het geval is bij verzoeker. Ook het Zwitserse Federal Administrative Court (FAC) is van oordeel dat Darfuri "*additional distinguishing features, such as political or other affiliations*" dienden aan te brengen om hun vrees voor vervolging hard te maken. Het Britse Home Office meende in augustus 2017 dat Darfuri van niet-Arabische origine in Khartoem geen algemeen risico op vervolging of ernstige schade lopen enkel op grond van hun etnische afkomst en dat terugkeer naar Khartoem een over het algemeen aanvaardbare optie is, ook voor degenen die voorheen niet in de hoofdstad leefden. Verder zegt ook het African Centre for Justice and Peace Studies (ACJPS) geen bewijs te hebben dat personen enkel omwille van hun etnische afkomst geïdendeerd worden.

De Raad volgt voornoemde gezaghebbende bronnen en besluit dat niet genoegzaam wordt aangetoond dat verzoeker bij terugkeer naar Soedan een risico loopt op vervolging als (niet-Arabische) Darfuri.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS